

บทที่ 2

ทฤษฎีแนวคิดการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้จะกล่าวถึงทฤษฎี แนวความคิดที่เกี่ยวกับกระบวนการปรับแต่งตัวเลขทางบัญชี และการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแนวความคิดเกี่ยวกับกระบวนการปรับแต่งตัวเลขทางบัญชีจะกล่าวถึงความหมายของกระบวนการปรับแต่งตัวเลขทางบัญชี และประเภทของกระบวนการปรับแต่งตัวเลขทางบัญชี โดยมีรายละเอียดดังนี้

ทฤษฎีแนวคิดการศึกษา

1. ความหมายของกระบวนการปรับแต่งตัวเลขทางบัญชี (Creative Accounting)

Creative Accounting (วรศักดิ์ ทุมนานนท์, 2543) หมายถึง กระบวนการในการปรับแต่งตัวเลขทางบัญชีของฝ่ายจัดการ โดยการอาศัยความได้เปรียบจากช่องโหว่ของกฎหมายที่ทางบัญชีและทางเลือกต่างๆในการวัดมูลค่า หรือในการเปิดเผยข้อมูลทางการบัญชี ในการแปลงโฉมงบการเงินจากสิ่งที่ควรจะเป็นให้ไปสู่ฝ่ายจัดการประธานาธิบดีให้ปรากฏในรายงานการเงิน หรือกระบวนการสร้างรายการธุรกิจขึ้น เพื่อก่อให้เกิดผลลัพธ์ทางการบัญชีที่ฝ่ายจัดการต้องการแทนที่การรายงานเหตุการณ์ทางธุรกิจในลักษณะที่เป็นกลาง (Neutrality) และยึดหลักความสมำเสมอ (Consistency) ซึ่งมี 2 ด้านดังนี้

ความหมายด้านบวก (Positive) หมายถึง การทำ Creative Accounting เป็นเรื่องของฝ่ายจัดการที่มีความตั้งใจจริงที่จะสะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มต่างๆที่อยู่เบื้องหลังการกำหนดมูลค่าของกิจการและการนำเสนอผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกิจการอย่างถูกต้องตามที่ควร (True and Fair View) โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่ปราศจากมาตรฐานการบัญชี ที่จะรองรับการบันทึก และ/ หรือการเปิดเผยรายการหรือเหตุการณ์ใหม่ ๆ ซึ่งผลกระทบการนี้จะนำไปสู่การพัฒนามาตรฐานทางการบัญชีในเวลาต่อมา

ความหมายในด้านลบ (Negative) หมายถึง การทำ Creative Accounting เป็นเรื่องของการปรับแต่งตัวเลขทางบัญชีของฝ่ายจัดการ โดยการอาศัยความได้เปรียบจากช่องโหว่ของกฎหมายที่ทางบัญชีและทางเลือกต่างๆ ในการวัดมูลค่าหรือในการเปิดเผยข้อมูลทางการบัญชีในการแปลงโฉม

งบการเงินจากสิ่งที่ควรจะเป็นให้ไปสู่สิ่งที่ฝ่ายจัดการประณญา ที่จะให้ปรากฏในรายงานการเงิน และการสร้างรายการทางธุรกิจขึ้น เพื่อก่อให้เกิดผลลัพธ์ทางการบัญชีที่ฝ่ายจัดการของกิจการต้องการแทนที่การรายงานเหตุการณ์ทางธุรกิจในลักษณะที่เป็นกลาง (Neutrality) และยึดหลักความสมำเสมอ (Consistency)

2. ประเภทหรือรูปแบบของกระบวนการปรับแต่งตัวเลขทางบัญชี

คร.วรศักดิ์ ทุมนานนท์ ได้จำแนกรูปแบบของกระบวนการปรับแต่งตัวเลขทางบัญชี (Creative Accounting) ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยโดย แบ่งออกเป็น 7 รูปแบบ (Howard M. Schilit, Financial Shenanigans) ดังนี้

รูปแบบที่ 1 การรับรู้รายได้เร็วเกินไป(Recording revenue too soon)

แนวคิด : รายได้ควรจะบันทึกหลังจากขั้นตอนที่ก่อให้เกิดรายได้สมบูรณ์ และส่งมอบสินค้าหรือบริการแล้ว

วิธีที่ใช้ในการรับรู้รายได้เร็วเกินไปมีดังนี้

วิธีที่ 1 : ส่งสินค้าก่อนที่กระบวนการซื้อขายจะเสร็จสิ้น ประกอบด้วย การส่งสินค้าไปก่อนกระบวนการซื้อขายจะเสร็จสิ้น เช่น การส่งสินค้าล่วงหน้าก่อนที่จะถึงกำหนดเวลาการจัดส่ง โดยลูกค้าไม่ได้มีการระบุว่าเป็นกรณีเร่งด่วนหรือรีบใช้งานใดๆ การจัดส่งสินค้าเพียงบางส่วนที่ลูกค้าสั่งแต่รับรู้เป็นรายได้ทั้งจำนวน การจัดส่งสินค้าที่ลูกค้าได้ยกเลิกการสั่งซื้อสินค้านั้นแล้ว เป็นต้น

วิธีที่ 2 : บันทึกรายได้ที่ยังไม่มีความแน่นอน ประกอบด้วย การบันทึกรายได้ที่เร็กว่าที่ควรจะเป็นคือ การบันทึกรายได้ที่ยังมีความไม่แน่นอนหรือปัญหาในการขายบางอย่างที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข เช่น การรับรู้สินค้าฝากขายเป็นรายได้ทั้งจำนวน การรับรู้กำไรจากการขายที่คิดติดจำนวนอย่าง และขายลูกหนี้เงินกู้ให้กับสถาบันการเงินเป็นรายได้ทั้งๆที่กิจการยังคงเป็นผู้แบกรับความเสี่ยงของที่คิดนและลูกหนี้เหล่านี้อยู่ การรับรู้รายได้จากการขายสินค้าที่ยอมให้ลูกค้าคืนสินค้าได้ถ้าไม่พอใจ หรือขายไม่หมดเป็นรายได้ทั้งจำนวนโดยไม่สนใจว่าลูกค้าจะส่งสินค้าคืนในภายหลังหรือไม่ การรับรู้รายได้จากการขายอั้งหาริมทรัพย์เร็กว่าที่ควรจะเป็น โดยเมื่อมีการเข็นสัญญาจะซื้อขายเกิดขึ้นในวันใดก็รับรู้เป็นรายได้ของวันนั้นทันที การรับรู้รายได้ตามวันที่ส่งของให้ขณะที่ลูกค้าจะยังไม่จ่ายเงินให้ก่อนกว่าการติดตั้งอุปกรณ์จะเสร็จสิ้น การรับรู้การยืดเงินมัดจำจากการตกลงขายที่คิดเป็นรายได้ทั้งจำนวน โดยที่ผู้ซื้อเป็นฝ่ายผิดเงื่อนไขตามสัญญาจะซื้อจะ

ขายแต่ได้มีการฟ้องคัดค้านการบีบเงินมัดจำในเวลาต่อมา และในวันสืบsequentia นัดบัญชีคดีอยู่ระหว่างการพิจารณา การรับรู้กำไรจากการขายอาคารเป็นรายได้ทั้งจำนวนทั้ง ๆ ที่กิจการยังมีภาระผูกพันที่จะต้องควบคุมดูแลงานก่อสร้างอาคารดังกล่าว ให้แล้วเสร็จก่อนส่งมอบอาคารให้ผู้ซื้อในขณะเดียว กันค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องก็ยังไม่สามารถกำหนดได้ในขณะนั้น การรับรู้เจ้าหนี้ค่าที่ดินที่ยกเลิกสัญญาและเจ้าหนี้สัญญาต่างตอบแทนจ่ายคืนเป็นรายได้ แต่มีการจ่ายคืนภาษีหลังเมื่อมีการซื้อคืนหรือยกเลิกสัญญา เป็นต้น

วิธีที่ 3 : บันทึกรายได้ที่ยังติดค้างบริการในอนาคต ประกอบด้วยการบันทึกเงินรับค่าบริการที่ยังคงต้องให้บริการในอนาคตเป็นรายได้ทั้งจำนวน เช่น การบันทึกรับเงินจากการขายแฟรนไชส์เป็นรายได้ทั้งจำนวนโดยที่บริการและการอบรมต่าง ๆ ยังคงต้องให้กับลูกค้ายังไม่ได้มีการปฏิบัติเสร็จสิ้นซึ่งต้องบันทึกรายการเป็นหนี้สิน

วิธีที่ 4 : การบันทึกขายของขาดทุนไปเข้ามาเป็นค่าขายในวงบัญชี ประกอบด้วย การลงวันที่ในใบแจ้งหนี้/ใบกำกับภาษีย้อนหลัง หลังจากที่มีการขายสินค้าไปแล้วในวงบัญชี

รูปแบบที่ 2 การบันทึกรายได้หรือกำไรที่ยังไม่เกิดขึ้น (Recording bogus revenues)

แนวคิด : รายได้ควรจะบันทึกก็ต่อเมื่อกระบวนการในการขายสมบูรณ์ และมีการแตกเปลี่ยนสินทรัพย์แล้ว

วิธีที่ใช้ในการบันทึกรายได้หรือกำไรที่ยังไม่เกิดขึ้น มีดังนี้

วิธีที่ 1 : การแสดงค่าขายสินค้าให้กับลูกค้าที่ไม่มีตัวตนเป็นรายได้ในวงบัญชี และลงรายการโอนกลับในวงอด็ตติไป

วิธีที่ 2 : การใช้ประมาณการที่ไม่เหมาะสมในช่วงควบคุมเชิงของรายงานการเงิน เช่น การคาดการณ์รายได้จากยอดขาย อายุการใช้งานของโรงงานและเครื่องจักร การประมาณการมูลค่าสินค้าคงเหลือและต้นทุนสินค้าที่ขาย

วิธีที่ 3 : การจำแนกสินค้าที่ไม่ได้มีความชำรุดเสียหายใด ๆ เป็นสินค้าชำรุดเสียหายเพื่อขายให้กับลูกค้าในราคาน้ำหนักที่ต่ำกว่าปกติ

วิธีที่ 4 : การรับรู้กำไรจากการขายทรัพย์สิน โดยทำสัญญาจะซื้อกลับคืนในเวลาต่อมาในราคาที่ตกลงไว้ล่วงหน้าซึ่งไม่เป็นไปตามราคากลางของที่ขายหรือซื้อกลับคืนโดยที่ความเสี่ยงและผลประโยชน์ในทรัพย์สินไม่ได้มีการโอนจากผู้ขายไปยังผู้ซื้อแต่อย่างใด

รูปแบบที่ 3 การเพิ่มกำไรด้วยรายการที่เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว (Boosting income with one-time gains)

แนวคิด : รายได้ควรจะบันทึกหลังจากการขายสิ่งของที่มีผลลัพธ์ทางการเงินที่ต้องการให้เกิดขึ้นเรียบร้อยแล้ว เช่นเดียวกัน ในส่วนของกำไรคือรายงานหลังจากการแยกเปลี่ยนสินค้าที่ได้เกิดขึ้นเรียบร้อยแล้ว

วิธีที่ใช้ในการบันทึกการเพิ่มกำไรด้วยรายการที่เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวมีดังนี้

วิธีที่ 1 : ขายสินทรัพย์ที่มีราคาตามบัญชีต่ำกว่ามูลค่าจริง ประกอบด้วยการขายสินทรัพย์ที่เพิ่งซื้อเข้ามา และบันทึกเป็นต้นทุนไว้ในราคาน้ำหนักที่ต่ำกว่าความเป็นจริง เช่น การขายทรัพย์สินที่เป็นเจ้าของร่วมกัน โดยที่มูลค่าตามบัญชีของทรัพย์สินไม่มีการบันทึกไว้ในราคาน้ำหนักที่ต่ำกว่าความเป็นจริงมากเมื่อเทียบกับราคากลางในขณะที่ซื้อหรือขายทรัพย์สินนั้นไป

วิธีที่ 2 : ได้ถอนหนี้สินก่อนกำหนด ในช่วงเวลาหรือจังหวะที่ไม่เหมาะสม เช่น การชำระหนี้ที่มีอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ต่ำและก่อนกำหนดที่มีอัตราดอกเบี้ยสูงกว่า

วิธีที่ 3 : รวมรายได้จากการดำเนินงานปกติเข้ากับรายได้อื่น ประกอบด้วย การรวมรายได้อื่นที่ไม่ได้มาจากการดำเนินงานหรือรายได้ที่เข้ามาจากการพิเศษเข้ากับรายได้จากการดำเนินงานปกติ เช่น รายได้ดอกเบี้ย รายได้ค่าเช่า กำไรจากการขายสินทรัพย์ รายได้จากการยกเลิกส่วนงานกำไรจากการประเมินหนี้ และกำไรจากการได้ถอนหนี้ก่อนกำหนด เป็นต้น

วิธีที่ 4 : ซ่อนผลขาดทุนไว้เป็นส่วนหนึ่งของส่วนงานที่ยกเลิกการดำเนินงาน คือการซ่อนผลขาดทุนไว้เป็นส่วนหนึ่งของกำไรของส่วนงานที่ยกเลิกการดำเนินงาน เช่น การซ่อนผลขาดทุนจากการลดลงของราคากลางของหลักทรัพย์ของธุรกิจหลักทรัพย์ ที่ยุบเลิกไปไว้ในกำไรจากการยุบเลิกธุรกิจหลักทรัพย์นั้น

รูปแบบที่ 4 การชดเชยค่าใช้จ่ายของงวดปัจจุบันออกไปในงวดหน้า (Shifting current expenses to a later period)

วิธีที่ใช้ในการบันทึกการชดเชยค่าใช้จ่ายของงวดปัจจุบันออกไปในงวดหน้ามีดังนี้

วิธีที่ 1 : การบันทึกค่าใช้จ่ายเป็นราคากลางอย่างไม่เหมาะสม

แนวคิด : ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเพื่อประโยชน์ของการใช้งานในระยะยาวควรบันทึกเป็นราคากลางของสินทรัพย์

การตั้งค่าใช้จ่ายบางประเภทเป็นราคากลางของสินทรัพย์ หรือเป็นรายการรอการตัดบัญชีอย่างไม่เหมาะสม เช่น บันทึกค่าใช้จ่ายก่อนดำเนินการผลิตหรือก่อนการดำเนินโครงการ (Start up costs) เป็นค่าใช้จ่ายของการตัดบัญชีทั้ง ๆ ที่ความแน่นอนที่โครงการนั้นจะประสบความสำเร็จนี้

น้อยมาก การบันทึกค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาเป็นค่าใช้จ่ายอุดหนี้ทั้ง ๆ ที่วงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ (Product life cycle) เริ่มสั้นลง การบันทึกค่าโฆษณาและค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารเป็นค่าใช้จ่ายอุดหนี้ไปตามสัดส่วนของงานที่ทำสำเร็จของแต่ละโครงการ แทนที่จะตัดเป็นค่าใช้จ่ายทันที การบันทึกดอกเบี้ยเงินทุนซึ่งเกิดขึ้นระหว่างการดำเนินโครงการ พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ และระหว่างการก่อสร้างอาคาร โรงแรมเป็นค่าใช้จ่ายอุดหนี้ การบันทึกการโอนที่ดินให้แก่น่วยราชการ โดยไม่มีผลตอบแทนเป็นค่าใช้จ่ายอุดหนี้ การบันทึกการออกหุ้นบุริมสิทธิให้กับผู้บริหาร โดยไม่คิดมูลค่าเป็นค่าความนิยมแทนที่จะถือเป็นค่าใช้จ่ายประจำวัน เป็นต้น

วิธีที่ 2 : การตัดค่าใช้จ่ายและค่าเสื่อมราคainระยะเวลาภาระงานเกินไป

แนวคิด : ถ้ากิจการได้ประโยชน์จากการใช้สินทรัพย์หนึ่งหรือสินทรัพย์นั้นหรือส่วนของสินทรัพย์นั้นควรจะถูกตัดเป็นค่าใช้จ่ายลดลงช่วงอายุที่กิจการได้ประโยชน์จากสินทรัพย์นั้น

การตัดจ่ายค่าใช้จ่ายอุดหนี้ สินทรัพย์ไม่มีตัวตน และค่าเสื่อมราคាតัวระยะเวลาที่ยาวเกินไป จะต้องถูกตัดจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายด้วยจำนวนที่สมเหตุสมผลลดลงช่วงระยะเวลาการใช้งานของสินทรัพย์นั้นๆ กรณีที่ตัดจ่ายโดยใช้ระยะเวลาภาระงานเกินไป เช่น การคำนวณอัตราค่าเสื่อมราคากล่องจากอัตราที่เคยใช้อยู่ โดยให้เหตุผลว่ากิจการได้หยุดดำเนินการชั่วคราวซึ่งมีมิติกรรมการให้ตัดจ่ายน้ำที่เป็นต้นทุนในการพัฒนาเหมือนแร่ทั่งจำนวน การคำนวณค่าเสื่อมราคain อัตราที่กล่องทั้งๆ ที่ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงในอายุการใช้งานในเครื่องจักร

วิธีที่ 3 : การเจตนาไม่ตัดสินทรัพย์ที่ด้อยค่าหรือเสื่อมสภาพออกจากบัญชี

แนวคิด : เมื่อสินทรัพย์ได้ค่าตอบแทนแล้วก็ต้องตัดจ่ายส่วนของสินทรัพย์นั้นออกหันที และตัดจ่ายเต็มจำนวนโดยไม่ต้องทยอยตัดจ่าย

การจ่ายหรือเจตนาไม่ตัดสินทรัพย์ที่ด้อยค่าหรือเสื่อมสภาพออกจากบัญชี เช่น เจตนาที่จะไม่ตัดค่าเพื่อหนี้สูญลูกหนี้หรือไม่ตัดบัญชีหนี้สูญออกจากบัญชี เจตนาที่จะไม่บันทึกค่าเพื่อมูลค่าเงินลงทุนที่ลดลง โดยอ้างว่าเป็นเงินลงทุนระยะยาวทั้ง ๆ ที่การลดลงของราคาราลักทรัพย์คงกล่าวมีลักษณะที่ไม่ใช่ชั่วคราวและมีจำนวนเงินที่เป็นสาระสำคัญ เจตนาที่จะไม่ตัดค่าความนิยมออกหันทีจำนวนทั้งๆ ที่เงินลงทุนในบริษัทย่อยหรือร่วมเน้นมูลค่าคล่องเป็นการถาวร และไม่มีมูลค่าต่อ กิจการ แต่อย่างใด การบันทึกที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ที่ใช้ประโยชน์เพื่อการดำเนินการตามปกติเป็นเงินลงทุนในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่คิดค่าเสื่อมราคา เป็นต้น

วิธีที่ 4 : การกระจายวันที่ในใบกำกับสินค้าออกไปในวงหน้า

แนวคิด : เมื่อสินทรัพย์มีการใช้ประโยชน์หรือลิฟท์ และความสามารถในการควบคุมผลประโยชน์จากสินทรัพย์นั้นแล้วมีการตัดจ่ายในวงหน้าทันที

การกำหนดให้คู่ค้า (Supplier) แยกใบสั่งซึ่อแต่ละครั้งออกเป็นใบกำกับสินค้า/ ใบแจ้งหนี้ หลายใบเพื่อกระจายวันที่ในใบกำกับสินค้าออกไปในวันเดียว และการระบุค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต่อการอยู่รอดของกิจการในวันปัจจุบัน เช่น การระบุค่าใช้จ่ายในการวิจัย และพัฒนา และค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา

รูปแบบที่ 5 การไม่บันทึกหรือเปิดเผยหนี้สินอย่างครบถ้วน (Failing to record or disclose all liabilities)

แนวคิด : บริษัทจะมีหนี้สินก็ต่อเมื่อมีข้อผูกมัดว่าจะต้องจ่ายชำระในอนาคต

วิธีที่ใช้ในการไม่บันทึกหรือเปิดเผยหนี้สินอย่างครบถ้วน มีดังนี้

วิธีที่ 1 : รายงานรายได้สูงไป ประกอบด้วย การบันทึกเงินที่รับชำระล่วงหน้าจากลูกค้า เป็นรายได้ทั้งจำนวนแทนที่จะบันทึกเป็นรายได้ล่วงหน้า การบันทึกเงินรับจากการขายแฟรนไชส์ เป็นรายได้ทั้งจำนวน การบันทึกเงินรับจากการขายตัวเครื่องบินโดยมีเที่ยวบินฟรีเป็นสิ่งล่อใจเป็นรายได้ทั้งจำนวนแทนที่จะกระจายการรับรู้รายได้ออกไปในหลาย ๆ งวด โดยตั้งเป็นภาระหนี้สินไว้ ก่อนการบันทึกเงินรับจากการขายสิทธิ การเป็นสมาชิกสถานศึกษาภาคอาชีวศึกษาเป็นรายได้ทั้งจำนวน ทั้ง ๆ ที่ลูกค้าสมาชิกชำระเงินมาเพียงบางส่วน หรือยังไม่ได้ผ่านการพิจารณาเครดิตหรือไม่มีหลักใดๆและสามารถยกเลิกการสมัครนี้ได้

วิธีที่ 2 : ไม่บันทึกหนี้สินที่คาดว่าจะเกิดขึ้น เช่น หนี้สินอันอาจเกิดขึ้นหากกิจการแพ้คดีชั่งกำลังอยู่ระหว่างการพิจารณา

วิธีที่ 3 : ไม่เปิดเผยภาระผูกพันหรือหนี้สินที่อาจจะเกิดขึ้น ประกอบด้วยการไม่บันทึก หรือไม่เปิดเผยภาระผูกพันที่มีอยู่ในปัจจุบัน หรือภาระผูกพันที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เช่น การไม่เปิดเผยข้อมูลกรณีนำที่ดินไปจำนองเพื่อค้ำประกันการกู้เงินจากธนาคาร การบันทึกบัญชีเกี่ยวกับสัญญาเช่าระยะยาวที่เข้าเงื่อนไขของสัญญาเช่าชนิดการเงิน (Financial Lease) เป็นรายการนอกงบดุล (Off Balance) และการไม่เปิดเผยว่ากิจการมีภาระผูกพันในอันที่จะต้องปฏิบัติตามสัญญาจัดซื้อสินค้าในอนาคตในปริมาณที่เป็นสาระสำคัญ

วิธีที่ 4 : บันทึกรายการเพื่อล้างหนี้สินออกจากบัญชี การสร้างรายการเพื่อล้างหนี้สินออก ออกจากบัญชี เช่น การตั้งบริษัทในเครือขึ้นเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้กู้ยืมเงิน และพยายามหลีกเลี่ยงการทำงบการเงินรวม การล้างบัญชีหุ้นกู้ออกจากบัญชีโดยการแบ่งตั้งบริษัทเจนทุนและตั้งกองทุนขึ้นเพื่อจัดการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลที่มีอัตราดอกเบี้ย และราคาที่ตราไว้เท่ากับอัตราดอกเบี้ยและราคาที่ตราไว้ของหุ้นกู้ทุกประการ

รูปแบบที่ 6 การจะลดรายได้ของงวดปัจจุบันออกไปในงวดอนาคต (Shifting current income to a later period)

วิธีที่ใช้ในการการจะลดรายได้ของงวดปัจจุบันออกไปในงวดอนาคต มีดังนี้

วิธีที่ 1 : การเลื่อนรายได้ของงวดปัจจุบันไปแสดงในอนาคต โดยการตั้งสำรอง

แนวคิด : รายได้ควรจะถูกรับรู้ในงวดบัญชีที่ถือว่าเกิดรายได้

โดยการตั้งสำรองต่างๆเพื่อใช้ปรับผลกำไรในแต่ละช่วงของกิจการ เช่น สำรองค่าประกันคุณภาพสินค้าต่างๆของกิจการ สำรองสินค้าล้าสมัย สำรองค่าเพื่อการลดราคาของเงินลงทุน เป็นต้น

วิธีที่ 2 : การจะลดรายได้ในปัจจุบันไปไว้ในอนาคต

แนวคิด : การตั้งบัญชีสำรองค่าใช้จ่าย ควรเกิดขึ้นในแต่ละงวดเวลาอย่างเหมาะสม

โดยการจะลดรายได้ของงวดปัจจุบันไปรับรู้ในงวดอนาคต เช่น การบันทึกเงินที่ได้รับเป็นค่าขายสินค้าเป็นรายได้รับล่วงหน้า แล้วค่อยโอนมารับรู้เป็นรายได้ในงวดต่อไปทั้งๆที่ขั้นตอนการขายได้บรรลุผลสำเร็จตามเงื่อนไขของการรับรู้รายได้แล้ว เช่น ผู้ขายได้โอนความเสี่ยง และผลประโยชน์ที่มีนัยสำคัญในการเป็นเจ้าของสินค้านั้นไปให้แก่ผู้ซื้อแล้ว หรือการลงวันที่ส่งสินค้าให้ล่าช้าออกไปกว่าที่เป็นจริง หรือดำเนินการส่งของไม่ตรงตามกำหนดเพื่อให้สินค้าที่ขายในช่วงสื้นปีรับรู้เป็นรายได้ในปีถัดไป

รูปแบบที่ 7 การรับรู้ค่าใช้จ่ายในอนาคตมาเป็นค่าใช้จ่ายของงวดปัจจุบัน(Shifting future expenses to the current period)

แนวคิด : ค่าใช้จ่ายควรจะถูกบันทึกโดยสันนิษฐานที่กับรายได้ที่เกิดขึ้นในงวดเดียวกัน

วิธีที่ใช้ในการรับรู้ค่าใช้จ่ายในอนาคตมาเป็นค่าใช้จ่ายของงวดปัจจุบันมีดังนี้

วิธีที่ 1 : การเร่งตัดบัญชีค่าใช้จ่ายล่วงหน้าเป็นค่าใช้จ่ายในงวดปัจจุบัน เช่น ค่าโฆษณาและค่าบริการอื่นซึ่งนิยมทั่วไปไม่ได้รับบริการในขณะนี้จำนวนมาก ค่าส่งเสริมการขาย ค่าวิจัยและพัฒนาของงวดหน้า เป็นต้น

วิธีที่ 2 : การสร้างรายการค่าใช้จ่ายก่อนวันสิ้นงวด เช่น การทำสัญญาการสั่งไปรษณีย์ในระยะเวลาตัวยนูดค่าที่เป็นสาระสำคัญแล้วรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดนั้นทันที

วิธีที่ 3 : การถ้างบัญชีค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจ่ายที่ควรจะเกิดขึ้นในอนาคต โดยการตัดจำหน่ายค่าใช้จ่ายจากการตัดบัญชี สินทรัพย์ไม่มีตัวตนและค่าเสื่อมราคาด้วยระยะเวลาที่สั้นลง

วิธีที่ 4 : การตัดต้นทุนรอตัดบัญชีของโครงการเก่าๆ หรือสินทรัพย์เก่า ๆ ออกจากบัญชี เมื่อมีการเปลี่ยนตัวผู้บริหาร เพื่อให้ผลการดำเนินงานของผู้บริหารใหม่ในอนาคตดีขึ้น

บททวนวรรณกรรม

สมบัติ พันธกุล (2542) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้สอนบัญชีต่อรูปแบบการทำ Creative Accounting ในประเทศไทยพบว่า ในประเทศไทยมีรูปแบบของการทำ Creative Accounting ที่นิยมมากที่สุดคือ การฉลองค่าใช้จ่าย รองลงมาประกอบด้วย การรับรู้รายได้ที่ยังไม่เกิด ส่วนทางด้านมูลเหตุจึงไข่ของการทำ Creative Accounting ในประเทศไทยที่พูนมากที่สุดคือ ต้องการคงคุณผู้ลงทุนที่เป็นสถาบันรายใหญ่ในตลาดทุน รองลงมาประกอบด้วย ผลตอบแทนของฝ่ายบริหารผูกติดกับผลการดำเนินงานของกิจการ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved